

Fundația Universitară a Mării Negre (FUMN)
Sub egida Academiei Române

Comunicat de presă

Privind desfășurarea dezbaterii

„Petrolul pe Drumul Mătășii”

- **Grand Hotel du Boulevard, 14 decembrie 2016** –

Miercuri, 14 decembrie a.c., Fundația Universitară a Mării Negre a organizat dezbaterii: „Petrolul pe Drumul Mătășii”. Evenimentul a avut loc în incinta hotelului Grand Hotel du Boulevard având printre invitați experți din domeniul economic și energetic.

Dezbaterii a fost moderată de Prof. univ. dr. **Dan Dungaciu**, președintele Fundației Universitare a Mării Negre și director al Institutului de Științe Politice și Relații Internaționale „Ion I.C. Brătianu” al Academiei Române, fiind transmisă online pe portalul Privesc.eu. În acest cadru, organizatorii au pus în discuție teme majore pentru România într-un context care se modifică de la o zi la alta. Chestiunea energetică în regiune, modul în care politica, geopolitică și energia se leagă sau maniera în care petrolul și gazele se înserează în această ecuație amplă, au fost câteva din subiectele discuției lansate de FUMN.

La discuții au participat, în calitate de vorbitori, **Ioan DONCA**, ambasador și membru în Consiliul Director al Fundației Universitare a Mării Negre; **Vasile IUGA**, Senior advisor la PwC România, **Răzvan NICOLESCU**, Executive Lead Advisor, Deloitte, **Petrișor PEIU**, Director FUMN, **Radu DUDĂU**, Energy Policy

FUNDAȚIA UNIVERSITARĂ A MĂRII NEGRE (FUMN)
București, Calea 13 Septembrie nr. 13, aripa de est, etaj 7, Sector 5, 761172, Tel.: + 4 031 405 25 42, Mob.: +4 0755
087 185

Email: office@fumn.eu, Web: www.fumn.eu

Goup, **Liviu MUREȘAN**, Președinte Fundația EURISC, **Silviu NEGUȚ**, Vicepreședinte FUMN.

Primul intervenient, domnul **Vasile Iuga**, a ținut să deschidă dezbaterile cu unele explicații privind ceea ce numim „*Drumul Mătăsii*”. „Unii geostrategi consideră că *Drumul Mătăsii* este a treia încercare a Chinei de a-și proiecta forța și influența economică către Vest. Prima a fost în secolul II, î. e. n, în timpul dinastiei Han, care a durat 1400 de ani, cu *Drumul Mătăsii* clasic care se termina pe țărmurile Mării Negre. A dispărut odată cu prăbușirea Imperiului Mongol și cu creșterea rolurilor maritime europene. A doua tentativă a avut loc la începutul secolului al XV-lea, în timpul dinastiei Ming când sub conducerea amiralului eunuc Zheng He China a derulat o serie de expediții de mare anvergură în bazinul Oceanului Indian. Și cea de-a treia tentativă care are obiective declarate și obiective mai puțin declarate. Printre obiectivele declarate sunt cele de a reuni Eurasia și Africa Orientală într-o mare rețea de infrastructuri de toate tipurile, respectiv, aeroporturi, porturi de mare adâncime, rețele de fibre optice, conducte de gaze, care să creeze un enorm spațiu de derulare a schimburilor comerciale. Obiectivele nedeclarate ale Chinei se pare că sunt legate de ambiția de a oferi noi piețe pentru companiile chinezești, de a oferi business băncilor mari chinezești și de a genera creștere economică în interiorul Chinei. Se estimează un cost general necesar pentru *Drumul Mătăsii* în forma în care China l-a propus în 2013, de 4 mii de miliarde de euro pe o durată de 30 de ani”.

Liviu Mureșan: „Acest proiect are un potențial să devină proiectul secolului XXI datorită dimensiunii, implicațiilor, numărului de actori. Este un proiect ce are mai multe trasee, unele mai avansate, altele doar inițiate, așa încât vreau să vă dau doar câteva detalii despre experiența pe care am avut-o. Și anume, am încercat să

introducem în acest proiect „*Belt and road*” noțiunea infrastructurilor critice, o problemă mai puțin cunoscută de colegii chinezi pe care am încercat să o dezvoltăm cu instituțiile politice și de gândire strategică, inclusiv cu Compania Națională a Petrolului. Traseele sunt importante la nivel de gândire strategică chineză. Încearcă să se întâlnească cu colegii din diversele zone pe care proiectul le va implica, încearcă să stabilească niște colaborări pe termen lung și cred că este o șansă și pentru noi ca să începem să colaborăm mai extins cu ei. În acest sens, vă fac invitația să cuplați la această nouă inițiativă chineză a Academiei de Științe Sociale chineze într-o inițiativă a celor trei mări”.

Răzvan Nicolescu: „După numirea lui Rex Tillerson în funcția de secretar de Stat am văzut o reacție interesantă a ministrului de externe francez care încerca să plângă de grija chinezilor. Lucru care mă face să cred că vom asista în anii următori la o lume marcată de trei sau patru forțe importante: Statele Unite, Federația Rusă, China și poate Uniunea Europeană. Este clar că cea mai puternică forță e SUA, este clar că urmează China, este clar că a treia e Federația Rusă, este clar că a treia nu vrea să existe a patra. Deci trebuie să intrăm într-o zonă mai pragmatică, în care trebuie să facem, dar să facem dacă putem”.

Silviu Neguț: „Dacă ați văzut o hartă a proiectului, vedeți că este vorba de un clește. Ei fac diferența între acești termeni, observăm prin felul cum au tradus *belt* și *road*. *Belt* este centura terestră, centura eurasică, iar *road* este drumul maritim. Vedem că cele două centuri înconjoară Eurasia. Miza geopolitică a secolului în care ne aflăm este Eurasia. Rușii au introdus acest termen în 1923 și vorbesc cel mai mult. Ei vorbesc și chinezii fac. E interesant că au încercat să prindă și din vechiul Drum al Mătăsii, dar și din alte regiuni cu cel terestru de la Xi'an până la Ürümqi, apoi pleacă în Asia Centrală, în fostele republici sovietice. Se îndreaptă

spre nordul Mării Caspice, spre Teheran, traversează Irakul prin a doua zonă petrolieră, apoi se duce în Turcia la Istanbul. Apoi urmează o schimbare de traseu. Traversează peninsula Balcanică prin Bulgaria, România și se întoarce în Est prin R. Moldova și Ucraina până la Moscova[...] Aici sunt foarte interesante cele două brațe ale acestui clește”.

Petrișor Peiu: „Trebuie spus că petrolul este în ultima sută de ani resursa cea mai importantă, cea mai politizată, cea mai prezentă și esențială pentru mersul omenirii. Dimensiune industriei de petrol și gaze sunt atât de mari încât din primele zece companii ale lumii, 6 sunt din industria petrolului și gazelor. Ca să vedem niște cifre: Royal Dutch Shell are o cifră anuală de afaceri de 265 de miliarde de dolari. Ceva mai mult decât PIB-ul României în termeni nominali. Este a șaptea companie a lumii. A opta este Exxon Mobile. Din punct de vedere al capitalizării bursiere Exxon Mobile este cea mai mare companie americană și este a doua companie a lumii. Mai trebuie spus că în lume se produc anual 4 miliarde tone de produse petroliere. Cu toate acestea, suntem într-un moment de mare criză a industriei petrolului și gazelor”.

Radu Dudău: „În partea noastră de lume gazul natural este combustibilul cel mai disputat. Dacă putem vorbi despre jocuri politice, geopolitice, atunci gazul natural este materia primă, mai puțin petrolul. Asta pentru că piețele europene cumpără fără restricții deosebite petrol la prețuri internaționale. Gazul natural este mult mai restrâns în mecanismele sale comerciale de rețeaua de gazoducte, de tipurile de contract. Acum 10 ani de zile, în 2006, geopolitica gazului natural era mult mai inflamată în termeni de dispută între state. Eram între un prim război al gazelor dintre Rusia și Ucraina, acea primă întrerupere comercială de gaze în disputa comercială dintre Kiev și Moscova care a dus la întreruperea livrărilor către

Europa de Sud Est și chiar Germania. Apoi a urmat 2009, mult mai amplificată. Astăzi situația e schimbată. Vorbim de o Europă mai bine interconectată. O Europă în care regulile de liberalizare au început să funcționeze. S-a văzut asta în relația dintre contractorii europeni și furnizorii externi. Compania Gazprom pe fondul modificărilor pe piața de gaz natural în vestul Europei, dar după aceea și în Europa Centrală a început să-și schimbe comportamentul, astfel încât în prezent geopolitica gazului natural este un subiect mult mai puțin acut când mergi în Vest”.

Evenimentul s-a încheiat cu o sesiune de întrebări din partea publicului.